GALATA SARAY
Spor tarihinde 33 adım

Yazan: **Murat Kayahan**

Avni

Lâtfi

Necdet

Bülent

Süleyman

Reşat

Bugün Sarı - Kırmızının 33 üncü yılını kutluluyoruz. Dünden başlıyan bayram bize yalnız G. Saray heyecanı değil, Kırmızı - Sarı formanın 33 yıldanberi büyük bir varlığa sahip olduğunu hatırlatıyor. Spor sahasında en iyi dereceyi veren Sarı - Kırmızılı gençlik aynı zamanda içtimai hayatta da başta gelen bir kitleyi meydana getiriyor.

G. Saray deyince gözümüzün önünde Sarı - Kırmızı bir kanat ve onun altında toplanan Sarı - Kırmızılı bir gençlik, bir spor mâbedi çıkar. Hiç şüphe yok ki, G. Saray, çalışmanın verebileceği randımanı vermiştir. 32 yıldanberi G. Saray hem en mükemmel şampiyonu, hem de karakteri sağlam sporcu gençliği ana vatana yayıyor. Yurdun her köşesinde G. Saraylının yaptığı veya yaptırdığı spor hareketleri daima faydalı olmuştur. Unutulmıyan Sarı - Kırmızı formanın muvaffakiyetleri Türk spor tarihinde büyük bir yer tutmaktadır. Hem öyle bir yer ki, her Galatasaraylı bunun verdiği şerefin tesirini unutmuyor. Türkiyede hangi spor şubesi faaliyette ise G. Saray onda muhakkak en iyi dereceyi alan takımdır.

Türkiye sporunda büyük yer tutan spor nevilerini tekrar edelim: Futbol, güreş, atletizm, denizcilik, boks ve sair...

Bunlarda çalışan ilk spor teşekkülü G. Saraydır. Türkiyede bugün en fazla alâka uyandıran, seyirci ve sporcu bulan, futbolü memlemetimizde ilk defa oynıyan ve uzun seneler en iyi dereceleri alan G. Saraylılardır.

Türk sporunu Avrupa topraklarında gösteren ilk spor klübü yine sarı-kırmızılılardır.

Futbolden sonra atletizm, denizcilik gibi spor muhitini alâkadar eden sporlarda en ileri varlığı gösteren yine G. Saraydır. Sarı - Kırmızının yetiştirdiği atletlerin tesis ettiği rekorlar, Balkanlarda kazandığı muvaffakiyetler henüz eskimemiş, bilhassa daha fazla artmıştır. Bakınız size isimlerini saydığım zaman kendinizi stadda sanacak ve Sarı - Kırmızı formalı bir çok sporcuların pist üzerinde rekorlar kırdığını görür gibi olacaksınız.

Tabii atletizmde bize rekorlar, birincilikler kazandıran G. Saray atletlerinin isimlerini unutmadınız. Daha uzun müddet de unutamıyacaksınız..

Besim..
Mehmet Ali..
Semih..
Haydar..

Fethi... ve daha bir çokları önce Kırmızı - Beyaz ve sonra da Kırmızı - Sarı formanın şerefini spor muhitinde başa geçirmek için insan enerjisinin fevkalâdeliğile çalıştılar ve muvaffak oldular.

Bir zamanlar spor sahasında birincilikler, rekorlar için koşan Ömer Besim yine sahada, yine birincilik ve rekor için çalışıyor. İlk defa kendisi birincilik kazanır, rekor yapardı. Şimdi de atletizmde çalışan gençliğin birincilik kazanması, rekor kırması için çırpınıyor..

Besim, G. Saraylılardan biri. Her G. Saraylı, Besim gibi ve Besimden daha fazla çalışan ve muvaffak olan karakteri sağlam sporcudur ve bugün G. Saray Sarı - Kırmızı rengin altında büyük bir spor mâbedidir.

32 yıl...

Herkesin yaşaması mümkün olabilir.

32 yıl yaşıyabilecek klüpler kurulabilir, fakat G. Saray gibi, spor tarihinde temiz ve şerefli 32 adım atmak acaba herkese nasip olacak mı?

G. Sarayın 33 üncü yıldönümünde geçen 32 yılın filmini göreceğiz. Sarı - Kırmızılı sporcular Taksim Stadının kapısından girerken ve çıkarken büyük bir insan kitlesi onları samimi hislerle kucaklayacak. Dünden başlayan spor hareketlerinde (Başlıbaşına bir klüp kuran arkadaşlarının ayrılmalarına rağmen) G. Saraylı gençlerin muvaffakiyetlerini alkışlıyoruz.

33 yılın verdiği büyük sevinç hislerini tadan G. Saraylılara ve bütün Türk sporcularına ne mutlu?..

Murat Kayahan

Suavi

Eşfak

Sati

Haşim

Gündüz

Galatasaray Nasıl Kuruldu?

1899 senesinde Beyoğlu mektebi Sultanisi terbiyei bedeniye muallimi Faik'ın talebesinden bir kaç kişi futbol oynamışlardı. Fakat muntazam bir klüp teşkiline muvaffak olmadan hükûmetçe oyundan menedilmişlerdi.

Ondan sonra beş altı sene müddetle Türkler futbolü kat'iyyen terketmiye mecbur oldular ve yalnız bir Türk bahriye zabiti -Fuat Bey- bir namı müstear ile arada sırada İstanbulda ilk kurulmuş olan İngiliz (Moda) klübünde oynıyabiliyordu. Memleketimizde ilk futbol klübü olan Galatasaray 1905 teşrinievvelinde Mektebi Sultani - de talebeden Ali Saminin teşebbüsü ve Emin, Asım, Celâl, Bekir, Cevdet Beylerin muavenetlerile beş on kişilik bir heyet olarak vücut buldu.

Bu klübe bir isim vermek ve gömleğine renk intihap etmek oldukça müşkildü. Çünkü o zaman her isimden, her renkten bir mana çıkarılırdı. Fakat klüp oyunlara başlayınca ahali ona (Galatasaray) namını verdi.

O tarihte pek ziyade calibi nazarı dikkat olması tabii olan bu ismin tebdili için sarfedilen mesai neticesiz kalarak herkes Mektebi Sultani talebesinin klübüne Galatasaray demekte devam etti.

G. Saray ilk gömleğini beyaz kırmızı yaptı. Fakat bunda livayı isyan korkusu hissedilir diye gömleği sarı siyah ve daha sonra portakal olması için sarı kırmıziya tebdil edildi.

Klüp azası talimlerini daima en tenha mevkilerde yapıyor ve o mevkilerde mümkün olduğu kadar müteferrik suretle olmıya gayret sarfediyorladı. Buna rağmen her tarafta «tramvaya üç kişi birden binmişsiniz», «vapurda neden dört talebe yan yana oturdunuz?» gibi ihtarat ve suallerle mütemadiyen bizar edilerek böyle tecemmü icap eden bir oyundan vazgeçmiye davet ediliyorlardı. Gençliğe mahsus olan lâkaydi ve futboldeki hâdisei fevkalâde bütün bu ihtarlara ihmal ile mukabeleyi pek tabii kılmıştı ve hattâ oyunu menetmek isteyen Kadıköy polis komiserine: «Biz, Ali Saminin adamlarındanız, seni mahvettiririz!» gibi cevaplar ve ilmiye kadar ileri varılmıştı.

Böyle gülünç ve garip mâniler içinde terbiyei bedeniyenin terakkisine sarfı mesai eden birkaç mektepli ilk maçlarını yapmıya başlamışlardı. Bu başlangıç oyunlarına futbol namını vermek hata idi. Tarafeyn yüz ellişer kişiden mürekkep oldukları halde biribirlerine karşı dehşetli hücumlar icra edip yekdiğerini eziyor, itiyor, sürüklüyordu.

Ekser top aradan çıktığı halde oyuncular farkına varmıyarak bir müddet mübarezelerine devam ediyorlar, nihayet birkaç kişinin eli, yüzü kanamış, elbiselerin kısmı azamı parçalanmış olduğu halde oyuna nihayet veriliyor ve yaralı kalanlar da gizli, mektep hastanesine götürülüyordu.

Mektep, bittabi böyle muharebelerin devamına müsaade edemezdi, nihayet etmedi. O zaman mektep haricinde daha muntazam oyunlar tertibine çalışıldı ve Galatasaray ilk maçında For mektebi talebesine iki gol yaptı. Fakat bir eseri tesadüf olan bu galibiyeti, mütemadi mağlûbiyetler takip etti. Kadıköy, Galatasaraya aynı sene içinde 11 - 8 ve 3 gol yaptı, iki sene sonra 324.. o zamana kadar Kadıköy klübü azasından İngiliz Mösyö rıfzes Armiteç, Galatasaraya kaydolarak kaptan oldu. O - yunları tanzim ettirdi. Efradı idmana teşvik etti ve o sene 1 kânunda Galatasarayın eski muallimleri olan Kadıköylüleri sıfıra karşı 4 golle mağlûp etmiye muvaffak oldu. Ondan sonra Galatasaray her oyunda kazanarak bilâfasıla üç se- Kadıköy klübünün mağlûbiyetinne İstanbulda birinciliği kazandı. Kadıköy kulübünün malûbiyetinden sonra milli bir şekil alan oyunlar gayet şiddetli olmıya başlamıştı. İstanbullulardan sonra Galatasaray, Macarları mağlûp ederek iadei ziyaret maksadile 1327 de Macaristana bir seyahat tertip etti. Bu suretle ecnebilerle münasebette bulunarak onların terbiyei bedeniyedeki terakkiyatından doğradan doğruya müstefit olmak yolunda ilk adım atılmış bulunuyordu.

Türklerin bu ilk spor seyahatleri bin türlü müşkülâta rağmen büyük bir fedakârlık sayesinde yapılabilmişti.

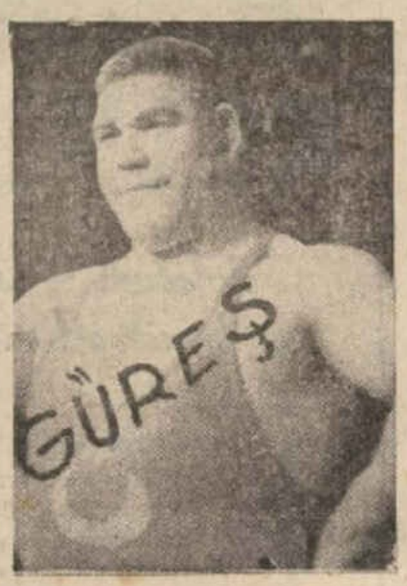

33 yılın manası

Yazan: Tufan Sipahi

[Bu yazıyı 4 üncü sayfamızda okuyunuz!

33 sene Evvelki Galatasaray

Re re re.. Ra ra ra. Galasray, Galasray Cim bam bom

Yazan: **Talat Mithat**

Büyük bir gençlik kitlesini sarı-kırmızılı bayrağın peşinde spor alanlarına çeken en eski klübümüzün 33 üncü yaşına girdiğini görerek seviniyoruz.

G. Sarayın yıldönümü, spor hayatımız içinde bir bölüm ve bir dönümdür. 32 sene içinde onun Türkiye sporunda yaptığı büyük işleri hatırlamak, Türk sporunun tarihinde yeniden yaşamak oluyor.

Çünkü Türkiyeyi spora başlatan Galatasaraydır. Spor, istibdat senelerinin gençliği, taassup baskısı altından nefes almıya bırakmıyan büyük tazyikını altederek ilk Galatasaraydan ve G. Saraylılardan doğmuştur.

İmkânsızlıklar içinde daha büyük kuvvetlere karşı gelmek mayasını sarı - kırmızı, işte bu istibdatla mücadele ve ona karşı sporu muzaffer kılmak azminden, kudretinden almış olacak... Onun için G. Saray deyince gözlerimizin önünde enerjisini son haddine kadar sarfeden, öteki eksiklerini bu asil mücadele hissile kapatıp yenen, coşkun, heyecanlı ve alımlı bir delikanlı tipi canlanıyor. Bu spor delikanlısı 32 senedenberi çalışmanın bayrakdarlığını yapmıştır.

İlk spor klübü ondan doğdu. Fenerbahçe ve Güneş gibi iki büyük klübümüz, ondan ayrılan eski Galatasaraylılar tarafından kurulmuştur. İlk futbol oynıyan Türkler G. Saraylıdır. İlk futbol takımı G. Sarayındı. Su topu, hokey, boks, jimnastik, izcilik.. bütün bunlar, memlekette ilk defa G. Saraylılar tarafından yapılan sporlardır. Spor teşkilâtımızı kuranlar arasında yine G. Saraylılar gelmektedir. Ve nihayet çalıştığımız sporlarda kırmızı - beyaza eleman veren klüplerimizin başında yine sarı - kırmızılı teşekkül vardır.

Bütün bunlar bir spor klübü için ne büyük ve ne şerefli vazifeler... Galatasarayın 33 üncü yılına basışını yalnız G. Saraylılar değil, bütün memleket sporcularına kutlular ve daha nice 33 seneleri, daha büyük muvaffakiyetlerle idrak etmesini candan dileriz.

SON TELGRAF, G. Sarayın bayramını kutlular

Iranda gördüklerim:3

Mazenderan'da seyahat

Yazan: Suat Derviş

Sabah erkenden otomobile bindik Sabahleyin yağmur durmuştu. Hafif bir güneş vardı. Reşd civarında iki tarafındaki koruların ağaçları yıldırımlarla yanmış, kavrulmuş, yere düşmüş bir yoldan geçtik.

Yine sazdan, topraktan, kamıştan kulübelerin, köylerin arasından süzüldük..

Yalnız hayvanat kitaplarında resmini gördüğümüz kambur öküzlerin sürdüğü bataklık pirinç tarlalarına geldik.

Köylü kızlar, kadınlar, erkekler bu tarlalarda aşağı yukarı yarı bellerine kadar su içine dalmış çalışıyorlar.

Biz yola çıktıktan biraz sonra gök yeniden buluttan kapağile örtüldü. Yağmur başlıyor. Fakat gittiğimiz yol, düz bir yol ve dağların pek eteğinde olmadığı için o kadar çabuk sel ile örtülmek tehlikesi yok..

***

Neredeyim, Şarkta mı, garpta mı?.. Bir kaç saatlik bir yolculuktan sonra rastgeldiğimiz büyük bir fabrika binası.

Yolun intizamı, geçilen yerlerdeki modern binaları gördükçe kendi kendime söylüyorum: Mazenderan vilâyeti tam manasile modern ve Avrupai bir vilâyet. Her yerde elektrik görüyorum. Biz yan bir yoldan gidiyoruz. Yeni yapılmış olan diğer yoldan yarın Şehinşah geçecekmiş... Onun resmi küşadı yapılacakmış galiba.. Oradan henüz otomobillere müsaade verilmiyor.

Ben modern İran'ı görmiye gelmiştim. Bir sürü Avrupa röporterleri gibi eski ve romantik bir İran görmiye, şiir yazmıya veya şiire benzer seyahat notları yazmıya gelmemiştim.

Suat Derviş Tahran bahçelerinde

Gördüğüm yolları, Avrupa şoseleri gibi tertemiz, binaları modern, jandarmalarının üniformalı, ütülü ve tertemiz, tarlaları zengin, ikide birde bacalarını göklere dikmiş fabrikalarına restgelinen bu İranı ne kadar çok seviyorum.

Şarka bu son kalkınma işaretini vermiş bir milletin çocuğu oldu - ğum için, Şarkın neresine gitsem, neresinde bir medenileşmek alâmeti görsem, onu kendi memleketimde görmüş kadar sevineceğim.

İran modernleşiyor. İran terakki ediyor diye bir çok kere duyduk ve işittik. Fakat bu şeyin ne kadar doğru ve nasıl esaslı olduğunu anlamak için modern İran denilen eseri gözlerle görmek lâzım.

Ramsaya kadar ne görüyorsam, neye rastgeliyorsam hayran oluyorum. Çay fabrikaları, dik sırtlara dikilmiş çay plântasyonu. Burada İsviçrede de olduğu gibi hiç bir şey tabiatın keyfine bırakılmamış, çok eski kültürlü ve çok eski medeniyetli bir halk, burada şuurla, zevkle, anlayışla modern bir bel - de yaratmış...

Mazenderan esasen İranın en mümbit ve en zengin bir mıntakası imiş... Memlekette yapılmış olan sekiz şeker fabrikasından biri bu vilâyette bulunuyor. Mahsulü en fazla çay ve pirinç imiş. Yaklaşmakta olduğumuz Ramsa ise İranın en modern kaplıcası. İşittiğime göre bu vilâyet Şehinşahın mülkü imiş, hususi toprakları..

Yol gitgide güzelleşti. Yağmura rağmen çok tatlı bir hava... Şimdi solumuzda bir plâj ve ufuklara doğru uzanmış genç bir kadın teni kadar dümdüz ve ipek gibi bir deniz uzanıyor.

Ramsa kaplıcalarından geçtik. Burası tıpkı Yalova gibi, Avrupanın bilinmiş kaplıcalarından farksız.. Geniş bir meydan üstünde kurhons hastahane.. Daha ilerde büyük bir palas var...

Bu palas Almanların Potesdamdaki San Süvi sarayı gibi, set set bahçelerin üstünde ve geniş merdivenlerle yola iniyor.. ve yolun öbür tarafında yine güzel bir bahçe.. yine set set sahile, Hazer denizine kadar uzanıyor.

Avrupa palaslarından hiç farksız olan bu binada öğle yemeğini yedik.. ve biraz sonra Camusa doğru hareket ettik.

***

Camusu terk edeli on dakika olmadı. Muntazam, güzel bir yol bizi yemyeşil bir ormanın ve gürültü ile akan bir suyun yanından götürüyor.

Bu yol en yükseği Remavend olan Elbuz dağlarına doğru çıkıyor.

Remavend dağı Monblan'dan daha yüksek olan bir dağ...

Ömrümde ben bu geçtiğimiz ormanda gördüğüm ağaçlar kadar güzel, büyük ağaçlar hiç bir yerde görmedim.

Esasen bu ağaçların ne ağaçları olduğunu da anlıyamıyorum. Sağımızda yolun kenarında bir sıra demir var. Onun yanından, muazzam kayaların üstünden bir su köpüre köpüre akıyor.

Bahar selleri, dağların tepelerindeki buzlar çözülüyor.. Bir haftadır yağmur yağmış.. buzların soğuk çemberlerinden kurtulan sularda hürriyete kavuşmanın sarhoşluğu var gibi...

Orman ne kadar sık, biraz ilerisi görülmüyor.. Âdeta tropikal nebatat gibi bu ağaçlar bana Tarzan filmlerini hatırlatıyor.

Bu ormanlarda parslar, kaplanlar da varmış diyorlar.. ve bu dağlarda ayılar, kurtlar, çakallar yaşarmış...

Ben, uzun uzun yapraklı bu yeşil, zümrüt gibi yemyeşil ormanları, bu renk renk kayaların üstünden akarken gâh mavi, gâh kırmızı, gâh yeşil, gâh mor olan suları rüyalarda görülür, yahut masallarda işitilir zannederdim.

Her şey bana rüyada imiş gibi geliyor...

***

Otomobil daha yükseliyor. Kulaklarımda hafif hafif uğultular başladı. Dün Kazvin yolunda tahminen 1800 metre irtifaına kadar çıkmıştık.. Fakat hiç bir rahatsızlık hissetmemiştim.. bunun sebebi nedir?

— İki bini bulmuşuzdur, diyorlar.

Bu yeşil ağaçların arasında ikide birde küçük bir kasır rastgeliyor. Şehinşahın kasırları imiş bunlar... Ne kadar zevkle yapılmış şeyler...

Yalun üstünde çadırları.. ve sayısız ameleler var.. Bütün kış, karlardan kapalı ve harap olan bu yoldan bir kaç güne kadar hükümdar geçecek, diye çalışılıyor.

Kulak uğultularına hafif bir de çarpıntı karıştı.. Dağ, bizim bilmediğimiz bir âlem... Dağ hem korkunç, hem güzel..

Heybetli bir şeye, dağ gibi demek ne kadar doğru.

Ben bir büyük şehir çocuğuyum. Büyük bir şehirde doğdum, büyük bir şehirde büyüdüm, büyük bir şehirde tahsil ettim. Ekseriya büyük şehirlerde dolaştım. Onun için tabiatı pek az tanıyorum.. ve tabiatle böyle bu kadar yakından ilk temasım, bende büyük bir tesir yaratıyor...

Suat Derviş

İranda gördüklerim Bey cami

Radyoyu kim buldu

Radyoyu bulanların kim olduğunu sorar sormaz aklımıza Markoni gelir. Bu doğru. Fakat ilim kitapları Markoniden evvel Haynrih Herts ile Ceyms Klark Markvel ve Robert Liben ismindeki âlimlerin bu işle meşgul olduklarını ve 14 mayıs 1897 de de muvaffak olduklarını yazar.

Maamafih bütün dünya, Markoni'yi radyonun babası ismile yad eder.

NE VAR NE YOK?

Büyük piyango

Talisizliği, yaman bir tali takip ediyor

Varşovada devlet piyangosunun sonbüyük mükâfatı olan 50 bin zilotiyi bir kadın kazanmıştır.

Kadın, bir yıldanberi bu bileti almakta idi. En ufak amorti bile vurmuyordu. Geçenlerde yine bilet alan kadın kaybolmasın, diye biletini mendiline sarmış, onu da çantasına yerleştirmiştir. Lâkin her nasılsa mendilini kaybetmiş, tabii bilet de ortadan yok olmuştur.

Piyangonun çekildiği güne kadar işin farkında olmıyan kadın merak ile piyango yerine gitmiş, numarayı yoklamak isteyince bileti bulamamıştır.

(Adam sen de) diyerek geçip giden kadın, akşam gazetelerde kendi numarasının büyük ikramiyeyi kazandığını görünce düşüp bayılmıştır.

Kendisine gelince kapı önünde bayi ile piyango memurunun beklemekte olduğunu görmüştür. Bunlara keyfiyeti anlatmış ve biletin kaybolduğunu hikâye etmiştir. Piyango memuru derhal teşebbüse girmiş ve bileti imha ederek kadına en büyük mükâfatı verdirmiştir.

Kadın dul olup geçinmesi de zor imiş.

En çok kim uyur

Bir Amerikali en çok uyuyan insanların kimler olduğunu öğrenmek merakına düşmüş ve bunu da bulmuştur.

Bu, zatin tesbit ettiğine göre en ciddî, vazifesini bilen, fuzuli masraf yapmıyan, ağır başlı adamlar en çok uyku uyumakta imiş.

En az uyuyanlar da gençler, bekârlar imiş.

33 yılın mânası

Yazan: Tufan Sipahi

Galatasaray 33 üncü yılına girdi. Ne mutlu Türk sporculuğuna. Düşünüyorum yedi yaşında kurt yavrusu olan G. Saraylı küçük 18 inde göğsünün üzerinde aslan hafası taşıyan ceketi giyip denize açılıyor. Sutopu, kürek, atlama, yüzmede birincilikler kazanıyor.

7 yaşında başladığı sporda 18 ine girdiği zaman şampiyon olmakta elbet bir tesir var.

Sarı - Kırmızılı çocuğun arkadaşlarını geçmek isteyişindeki âmil, ona kimden miras kaldı? Tabii kendi kanından, Atasından, büyüğünden değil mi?

Evet.. her G. Saraylı küçük, sporda en iyi neticeyi alır, en temiz spor terbiyesine sahiptir. Çünkü Türk, sporcu doğmuştur, atası sporcudur ve G. Saray da Türk sporculuğunun en iyi çalıştığı bir yerdir.

Bugün G. Sarayın 33 yaşına başında bir mana var.

Dürüst ve devamlı çalışmanın sporu nasıl yaşattığını, ne güzel anlıyoruz. G. Saraylıların 33 sene içinde yaptığı işlerin başarılması kolay bir şey değildir.

G. Saraylılar denizcilikte İstanbul ve Türkiye birinciliğini uzun seneler ellerinde tuttular. Voley ve basketbolde en iyi neticeyi aldılar. Boks varlığını ciddî ve esaslı çalışma ile yaşatıyorlar. İzcilikte memleketin örneği oldular ve nihayet güreş şubesini açtılar. Güreş şubesinde çalışan şampiyonlar. G. Saraydan yetişmemekle beraber, asıl bilgiyi G. Saraydan aldılar. G. Sarayın yeni şubesi memleketin en fazla çalışan ve eleman yetiştiren muhiti oldu. Umarız ki, yakın bir zaman sonra G. Saray Güreş takımı Avrupada birincilikler kazansın.

Dün G. Saray güreşçilerinin Yunanlılarla karşılaşmalarına giderken ne büyük heyecan duymuştuk.

Bir tarafta, denizde yarışan gençler, bir tarafta pistte koşan atletler, diğer tarafta hasmının sırtını yere getirmiye çalışan güreşçiler... Hepsi Sarı - Kırmızılı gençler.. G. Saraylılar bugüne gelinciye kadar bize daha ne büyük varlıklar gösterdiler. Bugün de bize 33 yılın başındaki varlıklarını gösteriyor. Bunu göstermek için bile ne uzun ve yorucu çalışma lâzımgeldi. Stadda bağrışan insan yığını Sarı - Kırmızıyı alkışlıyor. Deli gibi, herkes kendinden geçmiş, bu bayrama iştirak ediyor.

İnsan duyguludur, muhakeme sahibidir, iyiyi, kötüyü biribirinden ayırabilir.

Bu büyük halk Sarı - Kırmızının 32 yaşını alkışlıyor, neden?

Çünkü bu insanlar 32 yıllık çalışmanın semeresini sarı - kırmızıda buluyorlar, hem de fazlasile.

Ben de onlar gibi seviniyor ve G. Sarayı alkışlıyorum.

T. Sipahi

33 senede G. Saray neler yaptı?

Futbol maçlarının 33 yıllık bilânçosu

Atılan gol adedi	1574
Yenilen gol adedi	843
Şimdiye kadar kazandığı maçlar	334
Şimdiye kadar kaybettiği maçlar	139
Şimdiye kadar beraberlik aldığı maçlar	98
32 senede yapılan futbol maçları	570

32 senede F. Bahçe - G. Saray maçlarının umumî neticesi

32 senede yapılan maç adedi	69
G. Sarayın galibiyeti	31
F. Bahçenin galibiyeti	27
Beraberlikle neticelenen	11
G. Sarayın attığı gol	102
F. Bahçenin attığı gol	108

HİKÂYE

Adaya çekilen telgra

Yazan: Reşat Feyzi

Radyonun mucidi meşhur âlim Markoni ölmeseymiş, daha neler keşfedecekmiş., meselâ, bunların başında televizyon geliyor..

Gazeteleri okurken tüylerim diken diken oldu.. İyi ki, dedim, şimdilik böyle bir icat yok.. Yazılan çizilen şeylere bakılırsa, meselâ, telefonla konuşurken, karşınızdakinin nasıl olduğunu, ne yaptığını görecekmişsiniz.. O vakit eve karşı yalan uydurmak mümkün değil.. atlatmak, uydurma hâdiseler çıkarmak kabil olmıyacak..

Televizyon henüz icat edilmedi amma, size bir hikâye anlatayım ki, görün.. televizyon, yanında hiç kalır..

Bundan 20 gün kadar evvel, bir akşam Adaya eve dönerken, vapurda, bir bayancıkla, fazlaca bakıştık. O baktı, ben baktım, derken, uzatmıyalım.. gülüştük.. 7,45 vapuru idi.. Kınalıya yaklaşmıştık ki, karanlık da basmıştı.. İşaret ettim, bayan güvertenin baş tarafına geldi.. konuştuk, anlaştık.. ertesi günü akşamı için çamlarda şöyle bir gezinti yapmıya karar verdik..

Ertesi gün oldu. Sabahleyin dokuz vapurile İstanbula inerken, akşamın programını düşünüyordum. Nasıl yapmalıydım?.. Aklıma geldi.. matbaadan işimi bitirip çıkarken, postahaneye uğrayacak, eve bir telgraf çekecektim. Diyecektim ki:

Bu akşamı nöbetçi kalıyorum, gelemiyeceğim. Merak etmeyin..

Dediğimi yaptım.. hemen bir telgraf yazdım.. postahaneye verdim. Makbuzunu aldım, cebime koydum.. Yine 7,45 vapurile vapura bindim, Adaya gittim..

Bir akşam evvel vapurda sözleştiğimiz bayan, baktım, Saat kulesinin önünde beni bekliyor.. Beyaz ipek bir kostüm giymiş.. saçlarını itina ile yaptırmış.. iki dirhem bir çekirdek olmuş.. O öyle amma, hani ben de ondan aşağı değilim.. ben de sinek kaydı bir traş olmuşum.. yeni kravatımı bağlamıştım.. ipek gömlek sırtımda..

Nizama doğru yürüyoruz. Tatlı tatlı konuşuyoruz. Ben ona kur yapıyorum.. güzelliğini, boyunu, bosunu methede ede bitiremiyorum. Bu, hakikaten de güzel bir bayan.. Şöyle bir 25 yaşlarında kadar.. mat tenli, koyu siyah gözlü, güler yüzlü bir bayan..

Daha otellerin önüne gelmemiştik.. postacının, sırtında çanta, önümüzden gittiğini gördüm. Telgrafı merak etmiştim, seslendim:

— Postacı..

Adamcağız döndü, baktı.. sordum:

— Filân adrese bu akşam bir telgraf götürdün mü?

Bir dakika düşündü:

— Hayır...

Sonra, çantasını karıştırarak:

— Belki yanımda vardır. Şimdi yeni bir posta aldım, dedi, dağıtmıya gidiyorum.. Aradı, taradı.. bizim telgraf meydana çıktı:

— Aman, dedim, bu telgrafı çabuk götür, evden merak ederler.. hemen doğru oraya git.. senden bilhassa rica ederim..

Müvezzi:

— Pekâlâ, bayım, dedi... yanımızdan uzaklaştı..

Biz de bayanla beraber, gülüşe konuşa çamların yolunu tuttuk..

O gece çok eğlendik.. tadını size tarif edemem.. arife tarif ne hacet.. Gece yarısından sonra, saat birde, onu evine bıraktım. Ben de bir otele gittim, yattım.. Sabahleyin erken vapurla, kimseye görünmeden İstanbula indim, işime gitAkşam vapurla dönerken, içime sığmıyor. Merak ve end içindeyim.. Bizim karı ile evde ga mis gibi tütecek mi?. yoksa, graf hikâyesini yuttu mu?.

Onun soracağı muhtemel sua lere karşı zihnimde cevaplar h zırlıyorum.. şöyle bir iş çıktı.. b le oldu, şöyle oldu, diyeceğim..

Eve girdim, bizim hanımda surat.. yere düşen bin parça ol yor. Kaşlarını çatmış, beni çok s bir şekilde karşıladı:

— Dün akşam nerede idin?..

— Sorma karıcığım basıma lenleri... Allah belâsını versin.. iş çıktı.. Zaten bütün kazıklar b bulur..

— Sen şimdi bu masalları bıra

— Ne masalı? Sana yalan mı lüyorum..

Karım daha çok kızdı. Onu e yi yerine koyduğumu anlamış Bağırmıya başladı:

— Hem işim var, gelemiyeceğ diye telgraf çekersin, hem le a kasından yine Adaya gelirsin.. tık bunları yutmuyorum, byefe di..

Eyvah.. her şey bitmişti!*Ne söy* liyeyim?.

— Dur, karıcığım, dedi, asabi leşme.. izah edeyim...

— Ben izahat filân istnem, yalanların senin olsun..

İş çatallaşmıştı. Sasırım. Halim, her şeyi anlatıyor, iclu olduğum belli oluyordu. Bc acaba Adada kim görmüş de her vermişti?. Bu mechul adamaem küfrediyor, hem de merak diyordum. Kavgayı göze almıştır

— Canım, dedim, buna söylüyorsun. Kim görmüşeni Adada.. Gelmedim, diyorum na.. telgraf çektim, işte..

Karım, daha çok ibilesmişti:

— Telgrafı, dedi, imbuldan verirsin, sonra, gidip medi mi, diye, Adadan takip esin.. kim söyliyecek?. Postacı sedi..

Adamcağız, kosasa geldi.. yorulmuş, kan ter içe kalmış.. telgrafı verirken, senrif etti:

— Aman, hanımefendi, alın telgrafınızı, dedi, bc merak eder - misiniz.. iskelede bav söyledi..

hat Feyzi

Kaçıp kurtın aslanla

Vestfalyede birkte bir facia olmuştur.

Aslanlar, kaplar ile eşek, beygir ve saire gibyvanlardan mürekkep olan sirk bir gece temsilinden sonra kanlar kapanmıştır. Sirke bakıcılar de arabalarına çekilmiştir. Fakat sabaha karşı dişi erkek aslanın bulunduğu kafes birdenbire kırılmış ve gözleyen dişi ve erkek aslanlar sola saldırmıya başlamışlar. Aslanın birisi derhal orada nan beygirin üzerine atlamış, diğer aslan da iki eşeği yemiş.

Bundan sonra hususi kâtibin çalışmakta olan vagona hücum eden aslan tibi de yaralamıştır. Fakat kapıyı açık gözlük yapmış, pencereden kamış, hemen kapıyı kapayarak kafesten kurtulan aslanı kafese muvaffak olmuştur.

Etrafetişenler, diğer aslanın üzerine atılmışlar ve bir ağ kurarak kaçan aslanı yakalamışlardır.

Bu esnada etrafta müthiş heyecan olmuş ve meraklılar asMaamafih bu hâdise iyi bir reklâm olmuşsa müthiş akın olmuş ve muş müthiş akın olmuş ve sirkî eşek ile beygiri feda etmesukabil çok iyi hasılatla